

Док је у Скупштини Републике Србије трајала расправа о изменама Закона о Народној банци, гувернер Дејан Шошкић је поднео неопозиву оставку, па ускоро треба очекивати избор петог (по реду) гувернера Народне банке после 2000. године. Могло би се рећи да су гувернери Народне банке долазили и одлазили из разлога који имају мало чега заједничког са изузетно високим стручним квалитетима које ова функција захтева и сваки од досадашњих гувернера је био смењен или је „добровољно“ подносио оставку пре рока на који је био изабран.

Подсетимо се да је Млађан Динкић одмах после „српске октобарске револуције“ (2000) преузео Народну банку (многи тврде – па и први министар унутрашњих послова нове „демократске“ власти – уз помоћ дугих цеви) и сам себе поставио за гувернера, а што ће после и озваничити нове власти. [1] После неколико година и М. Динкић је био смењен и на његово место је доведена Кори Удовички (где је у Скупштини за њен избор био одлучујући непостојећи глас из Бодрума – што ће касније признати и Борис Тадић). Тадашњи лидер Г 17 плус Мирољуб Лабус је преко медија поручио К. Удовички да ће „летети као кофер“ кад се они врате на власт и то се убрзо десило и за гувернера је постављен кадар Г 17 плус – Радован Јелашић, који ће затим (по тврдњама М. Динкића) бити натеран од стране Бориса Тадића да поднесе оставку, а на место гувернера је постављен Д. Шошкић.

Смену гувернера пратиле су бројне полемике које су углавном биле пристрасне и у великој мери исполитизоване, али индиректна полемика коју су имали први гувернер централне банке после „српске октобарске револуције“ (М. Динкић) и доскорашњи гувернер (Д. Шошкић) далеко превазилази питање смене гувернера, па мислим да би било интересантно да се на то осврнемо из једног општијег угла.

Данас када се је српска привреда доведена до колапса, држава на корак од банкротства, а већина њених грађана на ивицу

сиромаштва најгласнији су управо они који су за то у великој мери „заслужни“ и који су протеклих година дали свој пуни допринос у стварању и одржавању тог самог система који нас је довео до стања у коме се налазимо. Штавише, исти ти се годинама грчевито боре (и у томе, нажалост, успевају) да и даље остану на власти и сада нас убеђују да ће овога пута бити много успешнији и да су управо они ти који ће нас извести из кризе. У исто време они који бивају смењивани тек тада нам указују на погрешну економску политику која се више од деценија спроводи у Србији, а прећуткују да су они о томе свих ових година не само ћутали него су је доследно спроводили и на тај начин „корак по корак“ градили своју личну професионалну каријеру.

На овом месту нећемо писати о „заслугама“ М. Динкића за стање у којем се налази наша привреда, који је после гувернерског положаја ових дана по четврти пут у министарској фотељи (сада као министар финансија и привреде), где је како сам рече добио *апсолутн о одрешене руке да би систем довео у ред,*

[\[2\]](#)

него ћемо указати на његову изјаву медијима

[\[3\]](#)

везану за рад гувернера и потребу да поднесе оставку. Према његовом мишљењу *гувернер Дејан Шошкић није добро радио свој посао*

, те

да би сам дао оставку да је на његовом месту.

М. Динкић је још рекао

да сви који говоре о евентуалној политизацији процеса избора гувернера треба да се запитају зашто је бивши гувернер Радован Јелашић својевремено од стране Бориса Тадића натеран да оде из НБС, иако је био центлмен и рекао да је добровољно дао оставку. Нека Шошкић буде макар приближно центлмен, као што је био Јелашић

У очекивању новог гувернера

Пише: Јован Б. Душанић
понедељак, 06 август 2012 11:04

[http://www.kapla.com/website/sr/page/16645](#)

<http://www.kapla.com/website/sr/page/16645>